

Tuần Báo Vô Vi

5 tháng 12 năm 2010

Số 6

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tình Thầy Tận Độ
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thể giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tu sao mới gọi là tinh tấn ?
- 2) Cuộc chung sống có ý nghĩa gì ?
- 3) Cuộc họp mặt đêm qua có vui không ?
- 4) Cuộc vui sắp chia tay, Bé có buồn không ?
- 5) Mục Bé Tám viết hằng ngày để làm gì ?
- 6) Loại người nào mới được quý yêu ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 16 tháng 04 năm 1992 1) Hỏi : Tu sao mới gọi là tinh tấn ? Đáp : Thưa, giữ đúng kỉ luật tu học hằng đêm, luôn luôn khắc khe và hạch hỏi lục căn lục trần, thì chúng mới tiến hòa được, từ ăn uống cho đến hành động, trí tâm luôn luôn hướng thượng chăm lo cho sự tiến hóa của tâm linh, nghiêm trị những phần tử phản loạn của nội tâm, hứa sao làm vậy, trật tự theo chiều hướng phát triển, từ cơ tầng một, phù hợp với nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, trật tự tức là giải trừ, quy hội tâm linh, hướng về vô sanh, không còn mê chấp, ý chí nhin nhục tối đa, thanh tịnh, hòa cảm với muôn loài vạn vật, ứng hiện trong nội tâm, hằng giờ hằng phút hằng khắc, trật tự tiến hóa trong thanh tịnh sẽ đem lại ánh sáng từ bi rõ rệt, lúc nào cũng vui hòa trong thanh tịnh. Kệ: Cơ năng phát triển chung hành tiến Giải tỏa mê lầm tự tiến xuyên Trời độ duyên may nay giải bỏ Thực hành chơn chánh cảm giao liên.	Ngày 17 tháng 04 năm 1992 2) Hỏi : Cuộc chung sống có ý nghĩa gì ? Đáp : Thưa, cuộc chung sống hòa bình có ý nghĩa chung hợp tham thiền, tự đem lại sự thanh tịnh cho tâm thân mỗi bạn đạo, đóng góp sự thanh tịnh chung cho khối tâm linh đang phát triển, sẽ có những cuộc chung vui, niệm hành, mỗi bạn đạo sẽ tìm lại sự thanh tịnh của chính mình, sự mầu nhiệm chung vui, bất khả luận bàn trong nội tâm, sẽ có những buổi văn nghệ do bạn đạo hoạch định chung vui cộng với giọng ca câu hò minh triết, hướng về tâm linh minh giải, điện năng khuyến khích tu học sẽ dồi dào hơn, thanh lọc tâm linh bằng cách chung thiền mỗi ngày. Kệ: Vui hành minh triết giải tâm linh Nhập định tham thiền xét xét mình Hướng thượng bình tâm gieo ý thức Tu hành thanh tịnh lại càng minh.
Ngày 18 tháng 04 năm 1992 3) Hỏi : Cuộc họp mặt đêm qua có vui không ? Đáp : Thưa, rất vui và xây dựng niềm tin, hướng về thanh tịnh vô sanh, thật là giây phút thiêng liêng cảm động, giọng hát câu hò, qua lời văn minh triết, độ tha tại trần, rất linh động, diu tiến tâm linh hướng về thực chất, khai thông những uẩn khuất trong nội tâm của mọi người, càng nghe càng thấm thía, khêu dậy sự nhin nhục, thăng hoa của mọi người, không khác gì chúng sanh đang kết hoa dâng Phật. Cuối cùng mọi người đều cảm, không phải vì tiền, nhưng vì tâm là chánh, nguyện niệm thực hành cho đến đích. Cuộc sống trong nền tảng văn minh, chưa từng có, văn tức là nghe mà tự hiểu, để làm hành trang trên đường tu học. Bé cảm thấy rất ấm áp nơi chỗ tuyết tan lạnh lẽo, nhưng vẫn sưởi ấm được phần hồn tiến hóa. Vui thay và lành thay duyên may vẫn còn! Kệ: Chứng minh rõ rệt lý sanh tồn Man mác thanh thanh dẫn dẫn hồn Bất diệt vui tu tâm trí đạo Cảm minh lý đạo sống ôn tồn. Hò ơi ! Hò ơi ! Pháp lực không suy Tâm người cố chấp kỳ ni rớt rồi Chính mình chấp cảnh sang tôi	Ngày 19 tháng 04 năm 1992 4) Hỏi : Cuộc vui sắp chia tay, Bé có buồn không ? Đáp : Thưa, Bé lúc nào cũng vậy, đi đâu cũng phải làm việc cả, vui chơi cũng phát triển sự vui chơi, hòa ái tương thân, đời đạo minh chánh, thực hành bằng ý chí, mọi người cộng hưởng mà thức tâm, khai thông nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, tâm tư sáng choang, giữ niềm tin yêu và cứu độ, số người tham dự được hưởng đồng đều tùy theo trình độ của mỗi phần hồn, việc làm có ý nghĩa cảm động lòng người. Tùy theo giây phút hướng thượng của tâm linh, cuộc hội tụ tâm linh rất quý giá, hưởng nhân trong giây phút thanh sạch. Kệ: Gieo ý niệm chung thực hành Khai thông trí tuệ hướng về thanh Quy y Phật Pháp tùy duyên thức Cảm thức chơn lòng sống vô sanh Hò ơi! Bạn đạo ra về Cuộc vui kết thúc hướng quê thực hành Nằm trong nguyên lý vô sanh Tân trang khối óc. Hò ơi ! Tân trang khối óc hướng thanh tự về Hò ơi ! Chẳng còn mãi mê Cảnh đời là tạm về quê chánh đường Tự mình cảm thức tâm tường

Không nuôi ý lực. Hò ơi ! Không nuôi ý lực không hồi được tâm Hò ơi ! Lý đạo diệu thâm Bình tâm học hỏi âm thâm tiến lên Đạo tâm đã sẵn có nền Khai thông trí đạo. Hò ơi ! Khai thông trí đạo bấp bênh chẳng còn Hò ơi ! Nguyên lý sanh tồn Ba ngày một kiếp giữ hồn lo tu Chẳng còn nuôi dưỡng ý ngu Cảm minh đời đạo. Hò ơi! Cảm minh đời đạo trùng tu hoài hoài Hò ơi! Giải nghiệp hai vai Cầm mầm tiến hóa đạt ngày vinh quang Khai minh trí độ nhiên mãn Giao du thanh tịnh. Hò ơi! Giao du thanh tịnh cảm minh Phật Trời Hò ơi! Tiến hóa hợp thời Chiều sâu tâm đạo có lời nhủ khuyên Giải thông nguyên lý các miền Vô sanh tự thức. Hò ơi! Vô sanh tự thức đạt duyên Phật Trời.	Tham thiền nhập định. Hò ơi ! Tham thiền nhập định gieo gương thể trần Hò ơi ! Tự mình ở thế xét cân Đường tu chánh thức nghĩa ân phụ đề Thực hành giải lối tự về Thoát ly trần tục. Hò ơi! Thoát ly trần tục giải mê cõi trần Hò ơi! Thực hiện ân cần Vô Vi chánh pháp giải lần giấc mơ Dù cho kích động thiên cơ Tâm tu vững tiến. Hò ơi ! Tâm tu vững tiến vượt xuyên thức hồn Hò ơi ! Thanh tịnh ôn tồn Về quê tái hội sắc son một lòng Thực hành nhập định ngoài trong Vui say mùi đạo. Hò ơi ! Vui say mùi đạo thông dong trở về.
<i>Ngày 20 tháng 04 năm 1992</i> 5) Hỏi : Mục Bé Tám viết hằng ngày để làm gì ? Đáp : Thừa, viết để giúp đỡ bạn đạo, tự thức và tự tu tiến, giải tỏa sự mê chấp và phiền muộn của bạn đạo quý yêu của Bé.	<i>Ngày 20 tháng 04 năm 1992</i> 6) Hỏi : Loại người nào mới được quý yêu ? Đáp : Thừa, loại người biết quý yêu tâm thân của chính họ, tức là chịu tu và chịu nghiền ngẫm lời hay ý đẹp, hỗ trợ cho tâm linh tiến hóa. Ngược lại, những người tự đắc tự cao, sẽ bị nghịch lại chiều tiến hóa của chính họ, tức là hạ từng công tác, tiếp tục gieo phiền cho nội tâm và gia cang. Kệ: Khổ hành tự tạo lấy khó khăn Chẳng thức hòa tan chẳng thực hành Ý đẹp tâm lành năng tiến hóa Tràn đầy mê chấp khổ vào thân.

Y Lý 12 (tiếp theo)

...
Cho nên, nhiều bạn đã đi châm cứu và trong những người học về châm cứu rồi về than thở nói là bệnh này, bệnh kia, bệnh nọ, tôi chỉ cười thôi, vì họ chưa thấy cái đó. Nhưng mà bữa nay sẵn đây tôi giảng luôn để mọi người nghe được chút và cố gắng tu để lấy cái phần thanh điền của mình đo lường bệnh nhân.

Cái nào mà có khả năng giúp được giúp, không có khả năng thôi, xin từ chối. Rồi mình bệnh đây lấy ai mà giúp những người có bệnh thông thường tới với mình, thấy không? Nó sẽ có người khác trị. Mình không trị được có người khác trị đừng có lo. Cái nào ngoài khả năng đừng làm, trong khả năng của mình nên làm. Thành ra đi châm cứu mà nó không có bệnh hoài. Còn nhiều người đi châm cứu bệnh hoài mà không biết sao. Cũng như ông Văn Cao ông đi châm, về rồi ông vô giường ông nằm, bà nói thôi chết tôi rồi, nặng hết rồi. Nhưng mà ông đâu có biết, ông nói mệt tôi ngủ, chớ tôi châm mệt tôi ngủ chứ, bà thì biết ông về thì cái ngực tôi nó nặng. Đó nhưng mà ông kia không biết, thấy không? Ông kia căn cứ về cái y lý. Ông quân lẫm, về đông y ông quân, giàu kinh nghiệm, ông mới trị. Nhưng mà ông không hiểu cái tà, thấy không? Thì ông bị nó theo ông. Về ông vô nhà là bà kia thấy nặng rồi. Tại sao bị vì thấy nặng? Bà ở nhà bà thấy bà thien nhưng mà bà yên. Cái nhân diện bà yếu thì tự nhiên nó sang qua liên. Nó sang qua thì bà cảm giác thấy mê mệt, thấy thôi tôi không ăn cơm được. Rồi ông kia tưởng bà ghen, không phải ghen. Bởi vì bà suy yếu, thần kinh bà suy yếu, cái luồng điện bà suy yếu, bị nó xâm nhập, thấy không?

Cho nên, mình hiểu được cái đó. Cái mà tôi vừa cắt nghĩa ở bên trên cái đó quan trọng, quan trọng lắm chớ không phải không đâu. Rồi từ từ các bạn sẽ thấy nhiều người bác sĩ bị bệnh mà chữa không được, không hiểu tại sao?

Cho nên, chúng ta có cái thien cũng đỡ. Về rồi chúng ta tuy bữa nay nó mệt nhưng mà cố gắng thôi tôi ngưng không dám đi trị bệnh nữa; liên tiếp hai tuần lễ thì nó cũng giải được, nhiều lắm hai tuần lễ. Siêng năng làm pháp luân thì nó giải được.

Cho nên, cái phương pháp trị bệnh trong đó chúng ta đi từ bước một và chúng ta sẽ thấy đời lần đạo. Chúng ta trị bệnh về đời về cơ thể, về lý học, về huyết đạo của đông y châm cứu. Rồi còn về cái siêu hình chúng ta cũng bắt tìm hiểu và biết lần lần. Bởi tôi nói chỉ có một hai chục phần trăm không có nói hết được. Bởi vì trình độ các bạn chưa tới đó, nói không hiểu được và đâm ra sợ thêm. Nó có nhiều chuyện sau này sẽ nói và cho các bạn hiểu nhiều hơn. Rồi không phải rằng bữa nay bạn châm người này rồi tôi bạn ngủ ngon giấc là bạn không có trách nhiệm đâu. Châm rồi nếu mà bạn nhẹ rồi thì bạn phải đi làm việc trong cái gia cảnh của họ. Và cái việc đó, nó ở trong cái siêu hình, người mắt phàm không thấy. Nhưng mà tôi chúng ta thien chúng ta có thể giúp đỡ cho gia cảnh đó, nó được yên. Thì về phần nhẹ hơn, sau này mới làm được, chớ bây giờ các bạn muốn đi làm như vậy cũng không được và nó vọng động, không tu được.

Cho nên, nhiều lý do không có thể nói được ở đây. Sau này, sẽ có tùy theo trình độ tu nhẹ rồi tôi sẽ dần giải thêm cho các bạn hiểu và sẽ đi tới đó, rồi mới biết cái chữ độ là gì, thấy không? Bây giờ, mình chỉ biết như là làm cái nghề ác trước là trị thôi. Nói tại sao trị bệnh mà ác trước. Bởi vì, thằng bệnh nó muốn ở với thằng không bệnh, mà mình đánh cái thằng bệnh đi mất là mình ác, mình quánh cái thằng bệnh đi, phải không? Làm cái nghề ác trước. Thằng bệnh nó ghét tui mình lắm, tới châm là nó hết, thấy không?

Thôi bây giờ ai có thắc mắc trong tuần gì nghiên cứu coi. Bây giờ, chú Phát, chú châm được cái gì thì nói bệnh gì, bệnh gì nói tôi nghe coi, hôm rày.

Bạn đạo: Thưa ông Tám mới bắt đầu châm bệnh xuyên, nhức đầu, phong thấp, ... (nghe không rõ).

Thầy: Thì thấy mình mừng hén. Mình làm cho người ta khỏe là mình khỏe, thấy không? Trước khi trị bệnh, mình không thương người ta và không làm cho khỏe thì mình bữa nay đâu có khỏe, thấy không?

Bạn đạo: Con coi cái y án đó, coi châm rồi lo tay, ra thêm ... (nghe không rõ).

Thầy: Xuyên đó. Vậy bây giờ nói cho anh chị em nghe trị cái huyết nào, huyết nào trong lúc bị xuyên.

Bạn đạo: Thấy là trị ngư tế với xích trạch.

Thầy: Còn gì nữa.

Bạn đạo: Thay vì kinh tự, mấy cái huyết ngũ vô huyết và phê du. Con châm luôn tâm du để trợ cho cái phế.

Thầy: Bởi vì mình xài điện, mình có xài nhiều huyết được trong một lúc. Cho nên, con bệnh nó đỡ nhiều lắm. Còn xài kim mà nói lu bù vậy, nó mệt cho ông thầy lắm chắc không có châm nhiều.

Bạn đạo: Châm kim châm hai bên, mà nếu năm huyết đó là mười cây kim rồi. Thành ra mình châm điện thì nó rất lạ.

Thầy: Nhưng mà cái huyết nào cốt yếu mình phải để cho nó lâu một chút và cho nó nóng, châm và cứu luôn, nó mau hết, thấy không? Mình châm mà mình để cho nóng. Hỏi nóng chưa? Nóng một chút, cứu luôn thì cái đó kết quả mau hơn.

Cho nên cái máy mình đang xài đây châm và cứu luôn. Và để lâu nó nóng, phải cho cái số mà không nóng mình phải tăng cho nó nóng là cứu luôn. Còn mình đang để cái số nó la không nóng, mình cứ tăng, hỏi nóng chưa? Nóng, một chập mình vặn xuống thì cái bệnh nó mau nhẹ.

Bạn đạo: Mấy bữa nay con thấy là bệnh phong thấp nhiều lắm ông Tám, đó là nguyên nhân tại sao?

Thầy: Phong thấp đó là do sự ăn uống của cái người đó họ không biết điều hòa cái sự ẩm thực. Nhiều người uống rượu, nhiều người ăn ớt. Ăn cái đồ trước mà không biết điều hòa món ăn ở trong gia đình. Cái nào ngon cứ việc ăn, chiên được thì lên lúc cứ vậy ăn thết rồi dầu mỡ nhiều quá thành ra cái bệnh đó. Còn người biết ăn làm cho điều hòa, lợi tiểu mình đâu có bị phong thấp, ít có bị lắm, không có nữa. Biết điều hòa đường tiểu và đại tiện luôn luôn món ăn của mình, làm sao nó nhuận trong cơ thể thì không có bệnh phong thấp. Và những người bị phong thấp, một là uống rượu, thức ăn cay hay là ăn đồ nóng, đồ chiên, đồ xào, nghịch lại với cái gan,

nó làm việc không kịp. Nó loạn và nó sanh tiết ra những cái chất kêu bằng trọc vàng, nó chạy chậm lắm, nó nặng lắm, nó không có chạy mau bằng những cái nước thông thường của cái máu huyết. Thì tới đó nó động, nó phải nhức mòi. Cho nên mình châm nhiều khi mình để lâu và nóng mà nó đau, nó có thể chạy cùng cơ thể, nhức nhối đủ thứ hết. Mình châm mình phải châm về đại trường cho nó dễ thông, đại và tiểu tiện trước. Rồi mình mới châm cái chỗ a thì cũng được, chỗ nào đau, mình châm. Nhưng mà cái cốt yếu là phải lo cái gan, cái đại trường cho nó thông hết, đại tiểu tiện thông, nó mau. Chớ cái phong thấp luôn luôn thuốc phong thấp cũng cho uống cho nó lợi tiểu và đại tiện dễ thông thì mình trị cũng vậy, mình châm lấy cũng vậy.

Còn ai ... (nghe không rõ) tối nay nói một vài câu cho tôi nghe coi. Bây giờ cô quyết định trị bệnh gì, chuyên môn trị bệnh gì, hôm rày hiểu được cái bệnh gì. Bữa sau tôi nói chị em giao một cái bệnh cho cô, thấy nhức đầu qua cô, hay đau bụng qua cô. Bây giờ cô học được cái bệnh nào, bệnh xuyên chưa? Bệnh nào? Bệnh nào phải lựa một bệnh biết không? Rồi bữa sau học, học là lợi cho mình chớ không có lợi cho người khác. Bệnh nào?

Bạn đạo: Châm bệnh tê bại.

Thầy: Tê bại hả ?

Bạn đạo: Hồi đó con chỉ châm cho cái ông liệt đó. Con châm giỏi lắm, châm tay, chân người ta hết à.

Thầy: Minh cái đám này tu, rốt cuộc chỉ có tu chứ chẳng nói gì hơn. Tu để trị bệnh cho mình chớ không làm gì hơn. Bệnh mình cũng nhiều lắm. Bệnh tham, sân, si, hỉ, nộ, ái, ô, dục. Như cô Điều, cô không có tu thì cô thấy cô nặng ngực.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài gòn ngày 23/11/1977)

ĐI BỘ BUỔI SÁNG

Tác giả: Khương bửu Võ

Đức Thầy thường đi bộ buổi sáng sớm khi mới ra hải ngoại trong thập niên 1980, sau này có khi ngài đi bộ buổi trưa.

Khoảng năm 1981, tôi thường ngủ đêm tại thiền đường Culver City vào dịp cuối tuần, nhất là những khi có Đức Thầy đến thăm. Một buổi sáng, tôi thức dậy sớm và được đi bộ theo Đức Thầy.

1. Khi tôi ra đến trước nhà thì Đức Thầy đang đứng với cô Bê để đợi Bà Tám. **Đức Thầy phàn nàn vì phải mang đôi vớ còn ướt** mới giặt hồi tối, Bà Tám sấy không kỹ. Đức Thầy phàn nàn Bà Tám đủ thứ, thỉnh thoảng liếc nhìn tôi. Tôi nghĩ đến ông nội tôi, cảm thấy thương Đức Thầy vô hạn. Cuối cùng thì chị Tiết đoá Nhi cũng dắt Bà Tám từ căn nhà kế bên đi đến. Đức Thầy ngưng nói, nhìn tôi mỉm cười. Thì ra **Đức Thầy ra bài thi, và tôi đã qua được nên không bực tức bỏ đi**.

2. Đức Thầy dẫn chúng tôi đi bộ quanh xóm. Được ban thanh điển trực tiếp, tôi rất thích, hỏi Đức Thầy “đi bộ buổi sáng như thế này để làm gì?” Đức Thầy nói “**để ban thanh điển chung quanh**”. Về đến thiền đường, nhiều bạn đạo đã thức, đang đứng bên ngoài. Có người hỏi Đức Thầy “đi bộ buổi sáng để làm gì?” Đức Thầy nói “**đi bộ cho khỏe**”.

Tôi nghĩ là Đức Thầy đã giải nghiệp tình duyên cho tôi rất nhiều khi ban thanh điển trong buổi sáng đó. Sau này, khi đi bộ trên núi Arrowhead năm 1985, Đức Thầy giúp giải quyết căn nhà mà chúng tôi đã đứng mua để làm tòa soạn tờ báo Minh Hòa (không ra được số nào).

Giải thích: Đức Thầy dạy tu, ra bài thi, chấm điểm, và ban hồng ân thanh điển (nếu đậu).

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho chú của bạn đạo Nguyễn thị Thanh: Nguyễn văn U, từ trần ngày 23/ 11/ 2010 tại làng Kiềng Phước, Gò Công đông, Tiền Giang, hưởng thọ 87 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Nguyễn thị Thanh thành thật cảm tạ.

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho chị Kiều Thị Hoà mất ngày 2 tháng 12 năm 2010 vào lúc 6 giờ sáng tại Ottawa Canada, hưởng dương 54 tuổi sớm được siêu thăng tận độ. Gia đình chúng tôi xin chân thành cảm ơn các bạn.

Nguyễn Vũ Khiêm và con gái Nguyễn Khánh An.

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 23 tháng 4 năm 1972

Chánh tâm tu luyện thân hồn tiến
Vượt khỏi trầm tư chơn lý truyền
Phiền muộn trong lòng ai đã tạo?
Từ tâm phán xét điển phân huyền

Tịnh tâm cố gắng tham thiền
Soi hồn cõi mở nối liền trí tâm
Pháp luân thường chuyển thì thâm
Giải vây nội tạng diệt tâm ngoại xâm
Khai thông thanh tịnh tự tâm
Thiền môn cõi mở chẳng lầm ngoại lai
Chỉ lo thuận tiến an bài
Trong mê có tỉnh đêm ngày như nhau
Quên lần cơ thể trước sau
Khai thông ngũ uẩn bộ đầu không không
Ngày đêm thanh điển thiên tông
Tiến lên hòa cảm tự phòng tiến thân
Thiên đàng cảnh đẹp lại gần
Thế gian tham dục lần lần tự xa
Hồn xa bản thể ta bà
Tâm nơi chơn đạo vui hòa muôn năm
Pháp trình cõi mở diệu thâm
Đến nơi không động tâm tâm giả chơn
Tiền căn thức giác quy hườn
Biết mình tội lỗi biết ơn Phật Trời
Quang minh chánh đại ở đời
Lo tu tự tiến mở lời nhủ khuyên
Khuyên người sớm tối tùy duyên
Công phu luyện đạo nối liền căn cơ.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền